

Ngày thứ tư 18 Octobre 1933 Ngày 29 tháng Tám (thiếu) năm Quý-Dậu

Lục tinh tân văn

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỎA XUẤT BẢN HÀNG NGÀY BÁO-QUÁN: 57, Rue Lucien Mossard - SAIGON

Ngày thứ 26 Số 4512 Mũi số 0306

Bệnh phong tình: tai hại xã hội

Gần đây, các báo đều có bài nói về khu-vực riêng của bệnh «bùn duyên» ở Cholom, đưng Hospital.

Table with 2 columns: Region (Đàn-ông, Đan-bà, Con nit) and Value (2.882, 1.163, 20)

Table with 2 columns: Region (Đàn-ông, Đan-bà, Con nit) and Value (3, 1, 1)

Table with 2 columns: Region (Đàn-ông, Đan-bà, Con nit) and Value (75, 14, 230)

Table with 2 columns: Region (Đàn-ông, Đan-bà, Con nit) and Value (12, 3, 15)

Trong số báo ngày mai:

Phụ-trưởng văn-chương sẽ có nhiều bài thơ đặc-sắc và ngộ-nghĩnh. «Hoa trời giống nước», một Câu chuyện trăn trối ai xem qua cũng phải ngời-ngời...

trên trời dưới đất

Một trường-hợp tự về đặc biệt. Một thỉnh linh có người rình xem tôi, Fa ne khải được rồi tôi ăn luôn cho người ấy mấy tờ tiền...

Thế là cứ 1.000 người thì 18 người mắc bệnh, 53 người mắc bệnh đơng-mai, 18 người mắc bệnh hoel-tay.

Table with 2 columns: Region (Đàn-ông, Đan-bà, Con nit) and Value (3, 1, 1)

Table with 2 columns: Region (Đàn-ông, Đan-bà, Con nit) and Value (75, 14, 230)

Table with 2 columns: Region (Đàn-ông, Đan-bà, Con nit) and Value (12, 3, 15)

Phụ-trưởng văn-chương sẽ có nhiều bài thơ đặc-sắc và ngộ-nghĩnh.

«Hoa trời giống nước», một Câu chuyện trăn trối ai xem qua cũng phải ngời-ngời...

Mua măng tinh Bình-thuận bị thiệt hại rất nhiều

Tỉnh Bình-thuận làm ruộng như nước trời mưa vì đất đai và gần với đồng ruộng. Bêtrơ mưa nước tràn ngập, trên nó có đập chày về các ruộng, trên trời chia ra mây...

SAU TRẦN BẢO TÀI T-CHU-KING chưa chim

Hôm qua, chúng tôi đã đăng tin T-ai Chu King bị gặp hỏa thiêu, nên hết tích. Chúng tôi giờ mới 3 ngày ngờ rằng nó đã chim.

DI TÌM CẶP ĐANG CHẾT MÀ BƯỚC VÀO

Năm anh liêu mạng hiệp nhau lại lập thành một cái «Đang chết»

Ở thành Luân-đô, kinh-đô nước Anh mới đây có một cái đang hết sức kỳ quái, đó thành lập một cái «Đang chết».

Việt-Hoa thân thiện

Một đêm hát cổ quan Nguyễn sối Nam-ky làm chủ-tịch. Đứng 9 giờ tới ngày 20 Octobre này tại rạp hát «An đông khảnh» ở thành Paris.

Đang chết

«Đang chết», có cái tên thì nghe rất kỳ quái, nhưng nó là một cái «Đang chết».

TẠI HỘI-ĐỒNG QUẢN-HẠT

Sở chỉ-thâu và chỉ-xuất của công nhơ Nam-ky năm 1934

Hội-đồng quản-hạt, thư hỏa của tiếp-thuận làm sở chỉ-thâu về sở chỉ-xuất của công-nhơ Nam-ky năm 1934.

Thời cuộc A-Đông

Ngã-Việt-Giáp và Nhật-Châu sẽ đánh nhau. Sự thất bại của Hội-đồng quản-hạt năm ngoái...

Thời cuộc A-Đông

Ngã-Việt-Giáp và Nhật-Châu sẽ đánh nhau. Sự thất bại của Hội-đồng quản-hạt năm ngoái...

Thời cuộc A-Đông

Ngã-Việt-Giáp và Nhật-Châu sẽ đánh nhau. Sự thất bại của Hội-đồng quản-hạt năm ngoái...

Cuộc d... kỳ thứ mười tám... Ngày 22 Oct. 1933

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

ĐỘ THƯ NH...

Các cô có em!
HÃY CHO CÁC EM NHỎ XƯA
QUÍ CỠ AN SỮA ĐẬT, CỐ ĐƯƠNG

NESTLE

HIỆU
con chim

Là một thứ vật thực rất lành,
rất bổ và dễ tiêu hóa

Hãng NESTLE số 35 đường Mac Mahon có sách để
nước đường con nít bằng chữ Quốc-ngữ. Hãy mua ở Việt-
Quê Bà qui Có miễn đóng tiền, hết tại hàng sẽ gửi tặng

GÂY MỠN

THUỐC
SIROP DESCHIEENS
có huyết sắc

Làm cho Sảng Lát, máu tươi, Ấp 100 độ và 10 độ của 1 lít nước và 100 độ của 1 lít sữa,
Trẻ em nên mua ở hàng bán thuốc và ở các hiệu thuốc lớn

**THUỐC NHỨC ĐẦU
ASPIRINE
DES
USINES DU RHONE**

CHỪA KHỎI:
**NHỨC ĐẦU
BỆNH CẢM
BỆNH GHÍP
CÁC CHỨNG ĐẦU NHỨC**

Thuốc nào trị nhức là công
hiệu hơn công chế tin
"USINES DU RHONE"
mỗi chai là được thuốc báo chế tin nào và công hiệu

THUỐC HOÀN BẠC HIỆU
MORRHUOL CHAPOTEAUT
MO-RU'-ON SA BÔ-TÔ

Hãy hơn đầu gan
cá làm cho khí uồng
khỏi nhảm.
Nó là một vị thiên
hạ hay dùng trị ho
giò, ho lao, ho tởn.
Mỗi chai trị tại đường Vivienne
Paris, mỗi chai số 8.

LIỀU ĐỘC PHẠT HẢN
TRỞ TIỆT BỆNH NƯỚC HẮC LAO TIT ĐỘ Y. V.
TA LOC
Mẫu a bằng thuốc
SAN-SÔ-PA-RAY
PA-RI-DI-EN-NÔ
(Salseparille Parisienne)
Thuốc chuyên môn rất công-hiệu để chữa bệnh ngoài da
Phân tại (hấp):
các hàng
hàng thuốc tây
Hàn buôn tại
số nhà 8,
rue Vivienne
PARIS

Chuyện trong giá-sử

**Con ma đen với ông
Phạm-dinh-Trọng**

Nói đến câu chuyện ma quỷ,
lương là một câu chuyện cũ
trách, huyền hoặc, không mấy
đi cho là thật. Ma quỷ thật, xin
tạo thật rình rập với hai này
cũng không có cái tin ma quỷ
kể thế này là nói đến chuyện
ma quỷ tại tại cho là bị đút
đề nhai ngoài, hay có lòng ma
tín. Tôi ma câu chuyện ma
quỷ sau đây là câu chuyện
đây, con sự huyền hoặc hay
không để phán đoán giả, phán
đoan.

Nhưng một hôm, tôi với một
người bạn đi chơi, nhưng
vì có công việc cần trở, chúng
tôi quyết tâm đi xem, cho qua
tổng giờ, tìm được một quyển
chuyện rất cũ có đi lâu ngày
lắm, sách đã mất dấu một cuốn,
gây sách và rìa sách đều nát,
nền không biết quyển sách nhân
đây gì. Cái biết trong có những
câu chuyện huyền hoặc không
đang tin, đây có chuyện "con
ma đen" là có thể tin là được,
nên lựa chọn ra đây để công
chợ độc giả mua vui trong chốc
lạt.

Ngày xưa có người học trò
tên là Phạm Trọng, đến thăm học
ở nhà-tiền nhân tại đây gọi (ở
thành Tô-lông (tên nhân))
bấy giờ có cái nhà sách mới làm
kiểu, lâu ở trên một miếng đất
rộng, đáng sao có bộ to (cái
tên là Tô-lông-xiêm hay gọi). Cái
nhà ấy từ khi làm, không ai
đảm nghĩ ở dưới bốn năm nay
tôi bây giờ, vì có ma. Ma ma
đam trên người tra ra thì cũng
lạ thật, cơ tôi đến ma đến gọi
cửa, đêm qua, cũng có ai có
cái sách, người nói chuyện
huyền hoặc ở đây. Người chủ
nhà đã nói cách tên tên nào
eng vai, mượn thấy cao về
eng, thế ma con ma cũng không
đề cho khác. Mỗi về sau người
chủ nhà phải ra ngoài bắt ai ở
nhà ấy được bình an vô sự thì
xin công cấp một cái các món
nhu phi thường, và xin nuôi
con. Ai nghe tin công tức đũa
ma chủ không dám ở. Tin ấy
đến tai các học trò kia, các
người rằng ma quỷ là một vật vô
nhiệm vô nhân, lúc công công chừ
chắc làm gì nó nhân, không chỉ
là chết rồi, thì vì tại đã đi
trên ai, những tin kia có lẽ là
tin tin giả để nhai người bên
nhà, và mình đương đương một
trạng nam-tử, cái khi biết tin
ngang, danh vọng sau này chưa
biết đâu ma nói trước được,
thì ma mình lại sự ma gì hiện
thành hay sao? là phải đến ở
đây để tôi đi các đêm của ta
trông nam-tử, cái khi biết tin
chợ chạng biết, và cho biết tin
cái ma-nhiệm của ta, nhân trên
ta cũng có dịp xem thật sự ra
sao. Nghe vậy anh Lạc-trở kia
đến tin người chủ nhà tới ở
muốn đến ở cái nhà ấy và xin
phải công cấp các món phi thường.
Người chủ nhà ưng liền
và xin theo các điều đã rao
trước.

Tôi đến câu chuyện ma quỷ
đến câu chuyện này, đến câu
rồi kêu tên của nó, của, của
phải người khác, tại cũng có ý
sợ ma không dám ra, nhưng
câu học trò kia lại không thể
chạy ra mà cửa lại thấy vắng
vắng không có ai cả, cơ tôi đến
đó lại ba giờ sáng thì, bèn
tôi hôm sau khi qua đường, gặp
bằng thấy có người của nhà
tự nhiên quay lưng lóc, bình
nhưng có cái máy quay bánh ra
vậy, mà cộp cộp đây tại tại
nhưng không. Cũng có bữa cái
gương tự nhiên dựng đứng,
cơm của xuống đất, câu ngã,
đây nhà tôi lại thấy không
cũng có khi có hai người đã
bằng bình cái đầu người. Lại
có hôm của nhà đây rõ xem lại
bấy không. Cũng có ma trên
cao thật là trăm phương ngàn
cả ma không sao làm chuyện
lông câu được. Lúc mới sáng
ngay người chủ nhà đến thăm
cửa thì gặp lại cơn nói nhảm
không, không có ra lòng, lo sợ,
và một niềm sợ quyết có ở
mà xem sao. Có tôi câu nghe
có tiếng khóc như oan như
trách ai, nhưng niềm một nỗi
cực không nghe rõ tiếng gì, câu
ra nhảm vô nghĩa có tiếng khóc
tại tại thấy lại, lại có một hôm,
có lẽ là con ma cũng sẽ nói
phải làm thế chẳng, khi của con
đang ngồi học, bỗng thấy trên
nóc nhà rơi xuống một cái đầu,
người có cả chừa đèn gì như
vòi, giây thép, một lát sau cái
đầu rơi rơi rơi rơi rơi rơi rơi
tên ma rơi ở cạnh cái đầu trước,
một lát nữa rơi khúc mảnh ra
ngực ma xuống đất bưng, sau
lại rơi một đồng ruột có đũa
cần, tim, phổi, dạ-dạ, ruột, ấy
sau khi rơi tại tự nhiên con
vào trong lòng gương người rơi
lúc trước, rồi lại rơi cái đầu có
cả vỏ và nai chày ấy, cứ mỗi
lần rơi ở trên cái gương trước
mặt cửa, nhưng câu có làm lo
nhưng người không nói thấy.
Một lát sau cái đầu kia tự
nhiên chấp lại thành như một
người như người thường, lại
ngồi xếp lưng tròn đó, đi
vội vội, lên lên cái xác sẽ lại
gần cửa, lúc này anh phải người
tên Trương thì đã mất đi mất cho
sống gì mà mong... Lạc ấy gặp
cũng đã chết đi, nhưng câu
phải trên-tên đó là ra lòng của
đám. Cái xác cứ ngồi mà nhìn
câu hỏi, sau câu phải chết
tên Trương thì cũng. Người tên lạc
là gì? gọi gì? gọi là gì? gọi là gì?
phải đến nỗi này, đã sang kiếp
khác sao không biết an phận
mãi hay trở ngược người trên
nhu thế?

thương, đến khuya thấy người
đến cửa tinh thần, đến cửa
rồi kêu tên của nó, của, của
phải người khác, tại cũng có ý
sợ ma không dám ra, nhưng
câu học trò kia lại không thể
chạy ra mà cửa lại thấy vắng
vắng không có ai cả, cơ tôi đến
đó lại ba giờ sáng thì, bèn
tôi hôm sau khi qua đường, gặp
bằng thấy có người của nhà
tự nhiên quay lưng lóc, bình
nhưng có cái máy quay bánh ra
vậy, mà cộp cộp đây tại tại
nhưng không. Cũng có bữa cái
gương tự nhiên dựng đứng,
cơm của xuống đất, câu ngã,
đây nhà tôi lại thấy không
cũng có khi có hai người đã
bằng bình cái đầu người. Lại
có hôm của nhà đây rõ xem lại
bấy không. Cũng có ma trên
cao thật là trăm phương ngàn
cả ma không sao làm chuyện
lông câu được. Lúc mới sáng
ngay người chủ nhà đến thăm
cửa thì gặp lại cơn nói nhảm
không, không có ra lòng, lo sợ,
và một niềm sợ quyết có ở
mà xem sao. Có tôi câu nghe
có tiếng khóc như oan như
trách ai, nhưng niềm một nỗi
cực không nghe rõ tiếng gì, câu
ra nhảm vô nghĩa có tiếng khóc
tại tại thấy lại, lại có một hôm,
có lẽ là con ma cũng sẽ nói
phải làm thế chẳng, khi của con
đang ngồi học, bỗng thấy trên
nóc nhà rơi xuống một cái đầu,
người có cả chừa đèn gì như
vòi, giây thép, một lát sau cái
đầu rơi rơi rơi rơi rơi rơi rơi
tên ma rơi ở cạnh cái đầu trước,
một lát nữa rơi khúc mảnh ra
ngực ma xuống đất bưng, sau
lại rơi một đồng ruột có đũa
cần, tim, phổi, dạ-dạ, ruột, ấy
sau khi rơi tại tự nhiên con
vào trong lòng gương người rơi
lúc trước, rồi lại rơi cái đầu có
cả vỏ và nai chày ấy, cứ mỗi
lần rơi ở trên cái gương trước
mặt cửa, nhưng câu có làm lo
nhưng người không nói thấy.
Một lát sau cái đầu kia tự
nhiên chấp lại thành như một
người như người thường, lại
ngồi xếp lưng tròn đó, đi
vội vội, lên lên cái xác sẽ lại
gần cửa, lúc này anh phải người
tên Trương thì đã mất đi mất cho
sống gì mà mong... Lạc ấy gặp
cũng đã chết đi, nhưng câu
phải trên-tên đó là ra lòng của
đám. Cái xác cứ ngồi mà nhìn
câu hỏi, sau câu phải chết
tên Trương thì cũng. Người tên lạc
là gì? gọi gì? gọi là gì? gọi là gì?
phải đến nỗi này, đã sang kiếp
khác sao không biết an phận
mãi hay trở ngược người trên
nhu thế?

thương, đến khuya thấy người
đến cửa tinh thần, đến cửa
rồi kêu tên của nó, của, của
phải người khác, tại cũng có ý
sợ ma không dám ra, nhưng
câu học trò kia lại không thể
chạy ra mà cửa lại thấy vắng
vắng không có ai cả, cơ tôi đến
đó lại ba giờ sáng thì, bèn
tôi hôm sau khi qua đường, gặp
bằng thấy có người của nhà
tự nhiên quay lưng lóc, bình
nhưng có cái máy quay bánh ra
vậy, mà cộp cộp đây tại tại
nhưng không. Cũng có bữa cái
gương tự nhiên dựng đứng,
cơm của xuống đất, câu ngã,
đây nhà tôi lại thấy không
cũng có khi có hai người đã
bằng bình cái đầu người. Lại
có hôm của nhà đây rõ xem lại
bấy không. Cũng có ma trên
cao thật là trăm phương ngàn
cả ma không sao làm chuyện
lông câu được. Lúc mới sáng
ngay người chủ nhà đến thăm
cửa thì gặp lại cơn nói nhảm
không, không có ra lòng, lo sợ,
và một niềm sợ quyết có ở
mà xem sao. Có tôi câu nghe
có tiếng khóc như oan như
trách ai, nhưng niềm một nỗi
cực không nghe rõ tiếng gì, câu
ra nhảm vô nghĩa có tiếng khóc
tại tại thấy lại, lại có một hôm,
có lẽ là con ma cũng sẽ nói
phải làm thế chẳng, khi của con
đang ngồi học, bỗng thấy trên
nóc nhà rơi xuống một cái đầu,
người có cả chừa đèn gì như
vòi, giây thép, một lát sau cái
đầu rơi rơi rơi rơi rơi rơi rơi
tên ma rơi ở cạnh cái đầu trước,
một lát nữa rơi khúc mảnh ra
ngực ma xuống đất bưng, sau
lại rơi một đồng ruột có đũa
cần, tim, phổi, dạ-dạ, ruột, ấy
sau khi rơi tại tự nhiên con
vào trong lòng gương người rơi
lúc trước, rồi lại rơi cái đầu có
cả vỏ và nai chày ấy, cứ mỗi
lần rơi ở trên cái gương trước
mặt cửa, nhưng câu có làm lo
nhưng người không nói thấy.
Một lát sau cái đầu kia tự
nhiên chấp lại thành như một
người như người thường, lại
ngồi xếp lưng tròn đó, đi
vội vội, lên lên cái xác sẽ lại
gần cửa, lúc này anh phải người
tên Trương thì đã mất đi mất cho
sống gì mà mong... Lạc ấy gặp
cũng đã chết đi, nhưng câu
phải trên-tên đó là ra lòng của
đám. Cái xác cứ ngồi mà nhìn
câu hỏi, sau câu phải chết
tên Trương thì cũng. Người tên lạc
là gì? gọi gì? gọi là gì? gọi là gì?
phải đến nỗi này, đã sang kiếp
khác sao không biết an phận
mãi hay trở ngược người trên
nhu thế?

thương, đến khuya thấy người
đến cửa tinh thần, đến cửa
rồi kêu tên của nó, của, của
phải người khác, tại cũng có ý
sợ ma không dám ra, nhưng
câu học trò kia lại không thể
chạy ra mà cửa lại thấy vắng
vắng không có ai cả, cơ tôi đến
đó lại ba giờ sáng thì, bèn
tôi hôm sau khi qua đường, gặp
bằng thấy có người của nhà
tự nhiên quay lưng lóc, bình
nhưng có cái máy quay bánh ra
vậy, mà cộp cộp đây tại tại
nhưng không. Cũng có bữa cái
gương tự nhiên dựng đứng,
cơm của xuống đất, câu ngã,
đây nhà tôi lại thấy không
cũng có khi có hai người đã
bằng bình cái đầu người. Lại
có hôm của nhà đây rõ xem lại
bấy không. Cũng có ma trên
cao thật là trăm phương ngàn
cả ma không sao làm chuyện
lông câu được. Lúc mới sáng
ngay người chủ nhà đến thăm
cửa thì gặp lại cơn nói nhảm
không, không có ra lòng, lo sợ,
và một niềm sợ quyết có ở
mà xem sao. Có tôi câu nghe
có tiếng khóc như oan như
trách ai, nhưng niềm một nỗi
cực không nghe rõ tiếng gì, câu
ra nhảm vô nghĩa có tiếng khóc
tại tại thấy lại, lại có một hôm,
có lẽ là con ma cũng sẽ nói
phải làm thế chẳng, khi của con
đang ngồi học, bỗng thấy trên
nóc nhà rơi xuống một cái đầu,
người có cả chừa đèn gì như
vòi, giây thép, một lát sau cái
đầu rơi rơi rơi rơi rơi rơi rơi
tên ma rơi ở cạnh cái đầu trước,
một lát nữa rơi khúc mảnh ra
ngực ma xuống đất bưng, sau
lại rơi một đồng ruột có đũa
cần, tim, phổi, dạ-dạ, ruột, ấy
sau khi rơi tại tự nhiên con
vào trong lòng gương người rơi
lúc trước, rồi lại rơi cái đầu có
cả vỏ và nai chày ấy, cứ mỗi
lần rơi ở trên cái gương trước
mặt cửa, nhưng câu có làm lo
nhưng người không nói thấy.
Một lát sau cái đầu kia tự
nhiên chấp lại thành như một
người như người thường, lại
ngồi xếp lưng tròn đó, đi
vội vội, lên lên cái xác sẽ lại
gần cửa, lúc này anh phải người
tên Trương thì đã mất đi mất cho
sống gì mà mong... Lạc ấy gặp
cũng đã chết đi, nhưng câu
phải trên-tên đó là ra lòng của
đám. Cái xác cứ ngồi mà nhìn
câu hỏi, sau câu phải chết
tên Trương thì cũng. Người tên lạc
là gì? gọi gì? gọi là gì? gọi là gì?
phải đến nỗi này, đã sang kiếp
khác sao không biết an phận
mãi hay trở ngược người trên
nhu thế?

thương, đến khuya thấy người
đến cửa tinh thần, đến cửa
rồi kêu tên của nó, của, của
phải người khác, tại cũng có ý
sợ ma không dám ra, nhưng
câu học trò kia lại không thể
chạy ra mà cửa lại thấy vắng
vắng không có ai cả, cơ tôi đến
đó lại ba giờ sáng thì, bèn
tôi hôm sau khi qua đường, gặp
bằng thấy có người của nhà
tự nhiên quay lưng lóc, bình
nhưng có cái máy quay bánh ra
vậy, mà cộp cộp đây tại tại
nhưng không. Cũng có bữa cái
gương tự nhiên dựng đứng,
cơm của xuống đất, câu ngã,
đây nhà tôi lại thấy không
cũng có khi có hai người đã
bằng bình cái đầu người. Lại
có hôm của nhà đây rõ xem lại
bấy không. Cũng có ma trên
cao thật là trăm phương ngàn
cả ma không sao làm chuyện
lông câu được. Lúc mới sáng
ngay người chủ nhà đến thăm
cửa thì gặp lại cơn nói nhảm
không, không có ra lòng, lo sợ,
và một niềm sợ quyết có ở
mà xem sao. Có tôi câu nghe
có tiếng khóc như oan như
trách ai, nhưng niềm một nỗi
cực không nghe rõ tiếng gì, câu
ra nhảm vô nghĩa có tiếng khóc
tại tại thấy lại, lại có một hôm,
có lẽ là con ma cũng sẽ nói
phải làm thế chẳng, khi của con
đang ngồi học, bỗng thấy trên
nóc nhà rơi xuống một cái đầu,
người có cả chừa đèn gì như
vòi, giây thép, một lát sau cái
đầu rơi rơi rơi rơi rơi rơi rơi
tên ma rơi ở cạnh cái đầu trước,
một lát nữa rơi khúc mảnh ra
ngực ma xuống đất bưng, sau
lại rơi một đồng ruột có đũa
cần, tim, phổi, dạ-dạ, ruột, ấy
sau khi rơi tại tự nhiên con
vào trong lòng gương người rơi
lúc trước, rồi lại rơi cái đầu có
cả vỏ và nai chày ấy, cứ mỗi
lần rơi ở trên cái gương trước
mặt cửa, nhưng câu có làm lo
nhưng người không nói thấy.
Một lát sau cái đầu kia tự
nhiên chấp lại thành như một
người như người thường, lại
ngồi xếp lưng tròn đó, đi
vội vội, lên lên cái xác sẽ lại
gần cửa, lúc này anh phải người
tên Trương thì đã mất đi mất cho
sống gì mà mong... Lạc ấy gặp
cũng đã chết đi, nhưng câu
phải trên-tên đó là ra lòng của
đám. Cái xác cứ ngồi mà nhìn
câu hỏi, sau câu phải chết
tên Trương thì cũng. Người tên lạc
là gì? gọi gì? gọi là gì? gọi là gì?
phải đến nỗi này, đã sang kiếp
khác sao không biết an phận
mãi hay trở ngược người trên
nhu thế?

thương, đến khuya thấy người
đến cửa tinh thần, đến cửa
rồi kêu tên của nó, của, của
phải người khác, tại cũng có ý
sợ ma không dám ra, nhưng
câu học trò kia lại không thể
chạy ra mà cửa lại thấy vắng
vắng không có ai cả, cơ tôi đến
đó lại ba giờ sáng thì, bèn
tôi hôm sau khi qua đường, gặp
bằng thấy có người của nhà
tự nhiên quay lưng lóc, bình
nhưng có cái máy quay bánh ra
vậy, mà cộp cộp đây tại tại
nhưng không. Cũng có bữa cái
gương tự nhiên dựng đứng,
cơm của xuống đất, câu ngã,
đây nhà tôi lại thấy không
cũng có khi có hai người đã
bằng bình cái đầu người. Lại
có hôm của nhà đây rõ xem lại
bấy không. Cũng có ma trên
cao thật là trăm phương ngàn
cả ma không sao làm chuyện
lông câu được. Lúc mới sáng
ngay người chủ nhà đến thăm
cửa thì gặp lại cơn nói nhảm
không, không có ra lòng, lo sợ,
và một niềm sợ quyết có ở
mà xem sao. Có tôi câu nghe
có tiếng khóc như oan như
trách ai, nhưng niềm một nỗi
cực không nghe rõ tiếng gì, câu
ra nhảm vô nghĩa có tiếng khóc
tại tại thấy lại, lại có một hôm,
có lẽ là con ma cũng sẽ nói
phải làm thế chẳng, khi của con
đang ngồi học, bỗng thấy trên
nóc nhà rơi xuống một cái đầu,
người có cả chừa đèn gì như
vòi, giây thép, một lát sau cái
đầu rơi rơi rơi rơi rơi rơi rơi
tên ma rơi ở cạnh cái đầu trước,
một lát nữa rơi khúc mảnh ra
ngực ma xuống đất bưng, sau
lại rơi một đồng ruột có đũa
cần, tim, phổi, dạ-dạ, ruột, ấy
sau khi rơi tại tự nhiên con
vào trong lòng gương người rơi
lúc trước, rồi lại rơi cái đầu có
cả vỏ và nai chày ấy, cứ mỗi
lần rơi ở trên cái gương trước
mặt cửa, nhưng câu có làm lo
nhưng người không nói thấy.
Một lát sau cái đầu kia tự
nhiên chấp lại thành như một
người như người thường, lại
ngồi xếp lưng tròn đó, đi
vội vội, lên lên cái xác sẽ lại
gần cửa, lúc này anh phải người
tên Trương thì đã mất đi mất cho
sống gì mà mong... Lạc ấy gặp
cũng đã chết đi, nhưng câu
phải trên-tên đó là ra lòng của
đám. Cái xác cứ ngồi mà nhìn
câu hỏi, sau câu phải chết
tên Trương thì cũng. Người tên lạc
là gì? gọi gì? gọi là gì? gọi là gì?
phải đến nỗi này, đã sang kiếp
khác sao không biết an phận
mãi hay trở ngược người trên
nhu thế?

**biere
LARUE**

**NÀY THUỐC CHỦ DANH
CHỮA BỆNH
ĐAU-LƯNG**
THUỐC VIÊN FOSTER làm khỏi bệnh đau lưng do thần kinh ra. Lại
cũng là thuốc trị các bệnh về dạ dày, bệnh đau-ngang-thắt-lưng,
bệnh như xương, trị các bệnh về mắt. Tại con thì nước tiểu đục, hay vàng,
hay đỏ con thì con thì ngứa ngứa ngứa. THUỐC VIÊN FOSTER. Ai cũng đau
THUỐC VIÊN FOSTER thì không những bệnh về khớp xương, mà mình lại thấy
chàng-không, rheumatism, các bệnh về khớp, huyết mạch không
đều hay ngứa ngứa, con thì ngứa ngứa ngứa. THUỐC VIÊN FOSTER.
Mỗi Hộp
8-50 **PILULES FOSTER** 14-85
CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG
Hàng thuốc bán ở các hiệu thuốc và ở các hiệu thuốc lớn
H. RIVAC, Paris, số 28 Phố Ferdinand, PARIS.

**KHI SỨC-KHOE
NGẦN-TRỞ TA LÀM VIỆC**

Không phải mình thấy lòng sẽ
sống làm việc để làm trong việc
khó như công nghệ. Nhưng vì
khó như làm cho ta khó chịu
như hoa một nhọc, bù bình và
khó như làm cho mình buồn tức
khó thì. Thành thường ta ngắm
mỏi vai vất
KỆO-THUỐC WYBERT,
nó làm cho khỏi khát, mệt
nặng dịu giọng và chữa khỏi
các bệnh đau cơ
Wybert
KỆO-THUỐC WYBERT
bản tại các hàng bán thuốc tây,
mỗi hộp có hơn 300 viên.